„vana raekoda", mis näib viitavat veel mingi teise raekoja olemasolule selle kõrval. Võimalik, et selleks oli nn. väike kaalukoda, millest allpool pikemalt. Igal juhul kasustati selle kõrval edasi ka põlenud raekoda, nii palju kui selle seisukord seda võimaldas.

A. 1624 ja 1625 on raes juttu raekoja parandamistarvidusest [55]. Rahapuudusel ja uuesti puhkenud Poola-Rootsi sõja tõttu ei tulnud asjast midagi välja.

Pärast teiskordset linna vallutamist rootslaste poolt 1625. aasta 16. augustil katsus raad saavutada uue valitsuse abi raekoja küsimuse lahendamiseks. Gustav Adolfi juurde privileegide asjus läkitatud linna saatkonna instruktsiooni seitsmes punkt [56] sisaldab palve — anda tagasi vanasti linnale kuulunud Raadi mõis. Palvet põhjendatakse linna tulude suurendamistarbega, et oleks võimalik oma ametnikke ülal pidada ja Karl IX ajal Rootsi sõjaväe läbi põlema läinud raekoda uuesti üles ehitada, sest rael ei olevat praegu õiget paika kooskäimiseks [57]. Nagu mitmes muuski asjas, nii siingi ei kujunenud kuninga lõppotsus ses küsimuses linnale ootusekohaseks, kuid rael õnnestus vähemalt välja paluda raekojaks surnud Tartu ökonoom Georg Schenckingi maja [58].

Seega oli raekoja küsimus esialgu kaotanud oma teravuse. Nähtavasti peeti nüüd tarbetuks hoolitseda veel säilinud vana raekoja kõikide ruumide eest. Nimelt võeti 1626. a. suvel vanalt raekojalt osa katust maha [59] ning järgmise aasta kevadel lammutati üks viilak ja osa lage [60]. Osa vanast raekojast kasustati aga ka veel edasi. A. 1630 otsustas raad lasta ehitada selle keldrisse vangikambri [61], mis ei osutunud aga kuigi kindlaks, sest a. 1635 tuli lasta kinni müürida auk, mille kaudu üks vang sealt põgenenud [62]. Peale vangla olid vanas raekojas vähemalt ühe raeteenri eluruumid [63]. Tõenäoselt asetses seal ka raesekretäri korter. A. 1635 toimetati parandusi sekretär Johan Gerlach'i „losament'is" raekojas [64]. Võimalik küll, et „raekoja" all on sel juhul mõeldud Schenckingi maja.

A. 1630 paiku hakkab vana raekoda esinema ka „suure raekoja" nime all [65]. See nimetus on tekkinud arvatavasti vastandina „väikesele" raekojale, millest pikemalt allpool.

---

[55]) P. C. 1624, (C. 18), lk. 83. P. C. 1625, (C. 18.), lk. 108.
[56]) Instruktsiooni koopia, (XXIV, 1).
[57]) P. C. 1632, (C. 20.), lk. 88.
[58]) Gustav Adolfi resolutsioon 6. märtsist 1626, p. 3: koopia Wybers Coll. min., f. 110 b: vrd. ka P. C. 1632, (C. 20), lk. 88.
[59]) Aktsiisiarve a. 1625/6, (XXXIV-a, 1).
[60]) Aktsiisiarve a. 1626/7, (XXXIV-a, 2).
[61]) Wybers, Coll. mai I, (A. 1.), lk. 572.
[62]) Aktsiisiarve a. 1634/5, (XXXIV-a, 3).
[63]) Ibid.
[64]) Kambriarve a. 1636, (XXXIII, 3). Vt. ka selle vahel leiduv J. Gerlachi arve kulude kohta kaevu peale „in dem Rathhause".
[65]) Näit. aktsiisiarves a. 1634/5 (XXXIV-a. 9) on märgitud väljaminekud uue ukse peale keldris „unter dem groszen alten Rathhause".